

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

44. ÅRGANG

NUMMER 1

JANUAR 1966

Fra Herlufsholms 400 års jubilæum den 23. maj 1965. Kongen aflagde besøg på skolen og vises her rundt af forstanderen – til diplenes store fryd.

Vi har overtaget
forhandlingen
af reglementeret
herlovianerbeklædning

Herlovianerskjold . . . . . Kr. 33,00

Skoleslips i Trevira . . . . . Kr. 16,50

HAAGENSEN

Ringstedgade 2a - Næstved - Tlf. 720390 724390
Girokonto 50484

DEL FOL

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 . Vester 4685
Østerbrogade 150 . Tlf. Øbro 6156 Gl. Kongevej 140 Central 12476

Bygningsartikler . Gips . Terrazzo . Stenmel . Væg- og Gulvliser

A/S Knud Gottlieb ('20)

Etableret 1902

Rådhuspladsen 4, København V.
Telefoner: *Minerva 7383 - Byen 2540

DISKONTOBANKEN A/S

NÆSTVED

Brøndboring

udføres af

K. B. Larsen ('17)
Civilingeniør

Frederiksgårds Alle 4
Fasan 1072

Schaumburg-Müller & Co. A/S

BRÆNDEL OG BRÆNDELSOLIER
AF ENHVER ART LEVERES OVERALT

TLF. BELLEVUE ★ 780
TAARBÆK STRANDVEJ 113 ERNST SCHAUMBURG-MÜLLER
KLAMPENBORG ('29)

LARSENS EFTF.

(Peter Andersen A/S)
NÆSTVED

HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

SPAREKASSEN

for Næstved
og Omegn

Herlovianerknapper i 14 karat guld

Vesteknap pr. stk. kr. 50,00

Manchetknapper pr. sæt kr. 200,00

JOHS. H. PAULSEN, *Guldsmed*

GL. MØNT 1, KBH. K. — TELF. CE 5913 — CE 11.113

Eventyrslottet
på blomsterøen

GAVNØ

med historiske værelser og nordens
største private malerisamling.
DRONNING MARGRETHES KLOSTERKIRKE
Danmarks skønneste have, tulipanudstilling, rosenhave

Restaurant Fri parkering
Åben 10-17 undt. fredag

Visit the beautiful park and the largest collection of
paintings in Scandinavia...

GEORG CHRISTENSENS BOGHANDEL

AXELTORVET 10

TELF. NÆSTVED 4 - 2024 - NÆSTVED

LEVERANDØR TIL HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Dansk Stoker & Varmekedel Komp. A/S

Landgreven 4 . København K . Minerva 270

Tegn Deres forsikringer hos:

Chr. Rasch

C. C. Burmeister ('43)

Malmøgade 5, Kbh. Ø.

Telf.: *C. 404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er specialister i
brand-, automobil-, heste- og kreatur- samt fjernsynsforsikring

TORBEN V. KLEIN (R' 35)

Intern transportmateriale

Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26, K. - BY. 5058

Brdr. Schur A/s

HESTEMØLLESTRÆDE 6

K

Forstanderen talte fra prædikestolen ved højtideligheden i kirken den 23. maj om morgenen.

400 ÅRS JUBILÆET PÅ HERLUFSHOLM

Herlufsholm er en jubilæumshæret anstalt. Hvert 25. år skal der festes for Skovkloster, Herluf Trolles fødsel og stiftelsesbrevet — og havde dagen for Birgitte Gøyes lykkelige ankomst til denne verden ikke været ganske skjult, havde der været en serie dage til.

Men 400 års fødselsdagen den 23. maj i år blev alligevel noget helt særligt. Den blev en mægtig fest for diplene, et skønt minde for gamle herlovianere — og en prægtig økonomisk hjælp for skolen selv.

Dette nummer af Herlovianeren vil stort set være reserveret et referat af dagen — så godt som det har været muligt at få det samlet, for det skete noget hele tiden — og af og til samtidig. Er der nogen, der synes, at noget væsentligt er sprunget over, optager vi gerne en »tillægsprotokol« i et senere nummer. Et sådant vil rimeligvis blive udsendt før næste jubilæum.

Den 23. maj

var en blæsende dag — men der faldt ikke en dråbe regn, og det var et styrtende held! Nu kunne alle nyde, at skolen, både bygninger og omgivelser, tog sig bedre ud end nogensinde før. Mest iøjnefaldende var nok Nyhave, hvor anlægget var både forenklet og forskønnet — med lagt færre snørklede gange og i stedet store, dejlige sammenhængende græsarealer. Det var blevet særdeles godt!

Klokken 8 begyndte festlighederne. Inden da var biler med gæster strømmet til, og en stor glad skare samledes ved Stark. Her overrakte en gruppe flådeofficerer — med Erik Borelli-Møller ('45) i spidsen — skolen et nyt flag som en hilsen fra den våbenart, hvor Herluf Trolle tjente de sidste år af sit liv.

Erik Borelli-Møller talte og overrakte flaget. Forstanderen takkede — og mens forsamlingen sang »Vaj høj, vaj stolt og frit, vort flag«, gled Dannebrog til tops.

Herfra gik den meget store forsamling over til kirken, hvor stiftelsens embedsmænd og funktionærer, disciple, særligt indbudte venner og en stor kreds af gamle herlovianere, repræsenterende ialt 70 årgange, fyldte hver eneste plads. Og mere til. Klokken 8.30 førte tre dipole skolens fane ind — og straks efter lød te deum i Herluf

Trolles oversættelse og bearbejdelse fra orglet. Skolens kor sang smukt — omend alle gamle herlovianere vel vægrede sig ved at indrømme, at de nuværende kunne overgå tidligere i stemmepragt.

Forstanderen, baron Axel Reedz-Thott, stod nu på prædikestolen. Hans tale gengives her efter manuskriptet:

*Dig, store Gud, ske ære — i høje himmelkor,
som vægter ville være — for os på denne jord!
Nu skrider natten sorte — og dagen stunder til,
Gud, lad dem blive borte, — som os bedrøve vil!
Å, Jesus, morgenstjerne — vort liv udi din vold
befale vi så gerne — vær du vor sol og skjold!
O Gud og Fader fromme, — os alle hjælp betæ,
og lad til dig os komme — en evig dag at se!*

I dag — for 400 år siden — underskrev Herluf Trolle og Birgitte Gøye Herlufsholms stiftelsesbrev. Dermed bekræftede de en beslutning, de havde taget længe før, nemlig at skænke deres ejendom til et hjem, en skole, en opdragelsesanstalt for danske drenge. I dag — 400 år senere — samles Herlufs og Birgittes arvtagere på Herlufsholm for at fejre og højtidelig holde mindet om de ædle stiftere. De repræsenterede årgange spænder over flere menneskealdre fra 1890-erne til 1960-erne. Vi er så mange herlovianere i kirken, som den kan rumme. Vi er her med ét fælles formål — for at samles om noget, der har haft afgørende betydning for vor tilværelse — som er en del af hver af os. Vi er samlede for igennem vor tilstedeværelse at vise, hvor stor vægt vi lægger på vor herlovianske nutid og fortid og for derigennem at vise vor taknemmelighed mod dem, der gjorde den mulig — Herluf Trolle og Birgitte Gøye.

Vi er kommet her alene eller med vore pårørende for at dele en højtidstund med vore nærmeste — vore nærmeste kammerater, vore nærmeste beslægtede i overført betydning — med Herluf Trolles og Birgitte Gøyes øvrige sønneskare! — Brødre som vi måske aldrig har talt med, egentlig ikke har noget til fælles med rent personligt udover dette, at vi til forskellig tid har brugt de samme skabe, ligget i de samme senge, sidder i de samme klasser på de samme bænke, måske lyttet til de samme lærere,

leget på de samme plæner, spillet bold på de samme baner, vandret i de samme skove, kort sagt levet det samme liv, så forskelligt og dog så ens igennem alle disse århundreder og selvfølgelig mest ens for de nulevende herlovianere, i hvis tid Herlufsholm trods verdens fuldstændige omkalfatring i de sidste 50 år egentlig har forandret sig så lidt.

Her sidder vi da og føler minderne fra disse 400 år vælte ind over os. Ikke at vi husker dem alle. Men hver for sig mindes vi lidt mere end vor egen tid, nemlig det, vi har hørt os til eller læst os til om Herlufsholm gennem 400 — ja 800 år. I vore tanker genopstår Skovkloster, i hvis kirke vi sidder. Huset omkring os er 700 år, langt mere end halvdelen af Danmarks kongerække. Dermed er vi pludselig noget andet end en dipel fra 1965 eller en student fra 1915. Vi indeholder i os dele af hele denne lange Danmarkshistorie. Vi har deltaget i Kong Valdemars og Biskop Absalons togter mod venderne. Med Dronning Margrethe har vi levet i et forenet Norden, og siden skælvet over Det Stockholmske Blodbad. Vi har sultet med den unge Herluf Trolle i København under Grevens Fejde, og sammen med ham og Birgitte har vi oplevet Reformationens fejekost gennem det reaktionære, korrupte, papistiske Europa. Og i denne kirke har vi år efter år oplevet selve Herlufsholms tilblivelse. Langt flere år end de 7, der er en normal dipel tilmålt, har vi siddet her i kirken Trollemorgen og fra prædikestolen hørt en gammel herlovianer fortælle og fantasere om baggrunden for Herlufsholms tilblivelse. Vi ved, hvorfor de oprettede Herlufsholm. Vi ved, hvad de ønskede sig med deres jordegods.

Måske har vi ofte fæstnet os ved denne materielle side af sagen, dette at de gav deres gods, ikke til de »gridske slægtninge«, men til det ædle formål at gavne dansk ungdom og dermed fædrelandet. For mig at se mangler der i denne sædvanlige motivering for stifternes ædle gave et væsentligt træk, som jeg gerne vil nævne i dag på 400 års dagen, fordi jeg mener, at denne del af Herluf Trolles og Birgitte Gøyes motiv til at oprette Herlufsholm er fuldt så væsentlig i dag som for 400 år siden. For mig at se følger der sig til Herluf Trolles og Birgitte Gøyes ønske om at gavne dansk ungdom materielt og til at tjene fædrelandets fremtid øjensynlig deres bestemte vilje til at præge denne ungdom og dette fædreland moralsk og religiøst, nemlig ved en ungdommens opdragelse til retsindighed, beskedenhed, tjenersind og gudsfrygt. Deres gave er således en bekendelse til et bestemt livssyn — et offer til en tro snarere end til en trang.

Begge stifternes livsfilosofi eller livssyn er kommet til udtryk på forskellig vis igen det, de har sagt eller skrevet. Lettest tilgængelige er vel de ord, Herluf Trolle udtalte om en mands forpligtelser overfor sit hjem og sin familie, i videste forstand sit fædreland. Enklere, men også dunklere forekommer hans motto »Alting kommer fra Gud, livet og døden, rigdom og armod«. Som ung herlovianer forekom det én i det mindste lidt for simpelt til at indeholde nogen dybere livsfilosofi. Så havde man ligesom lidt mere respekt for Birgitte Gøyes »Frygt Gud, gør ret og forlad dig ikke på mennesker«. Navnlig den sidste sætning var relativt indlysende for en herlovianer på snart sagt alle klassetrin. Medens Herluf Trolles »Alting kommer fra Gud« forekom lige langt fra vidnesbyrd og middagsbord.

Når man nu igen mange år efter læser hans valgsprog, går det måske op for én, at det, Herluf Trolle ville, var

på sin måde at give et bidrag til, at i hvert fald en del drenge fra barnsben fik en chance for at anlægge det livssyn, som kunne gøre dem bedst egnede til at friste livets barske vilkår, som han så dem. Og som vi vel også må se dem, fordi disse vilkår er ens i dag og for 400 år siden: nemlig at intet er givet et menneske på forhånd, at jordisk lykke er skrøbelig og forgængelig at liv og død er aldeles udenfor den enkeltes bestemmelse, og at man derfor må acceptere de vilkår, Vorherre byder. Det var Herluf Trolles ydmyge udgangspunkt. Herfra opbyggede han sin personlighed og sin verden, og han byggede sandelig ikke på sand, men på troens klippegrund, den eneste sikre — udenfor menneskelig forståelse og ødelæggelse liggende kerne af sandhed og ret — en klippetro, hvori han hentede styrke og kraft. Det var denne tro, der gav Herluf Trolle den karaktermæssige styrke, som også efter hans egen mening var fornøden for at leve et sandt og retlinet liv.

Hvad der med udgangspunkt i Herluf Trolles valgsprog er sagt om ham, kunne med lige så god ret være sagt om Birgitte Gøye. At hun så som kvinde har haft denne realistiske eftertanke om dagliglivets praktiske problemer, om ikke at stole for meget på sine medmennesker, efter at hun dog indledningsvis har fremhævet det væsentlige, nemlig gudstroen og retfærdigheden, ja det gør hende jo kun så meget mere menneskelig og elskelig i vor bedømmelse.

I de 400 år, der er gået siden stiftelsen, har Herlufsholm Skole overlevet. Der har været kriser, fallit har truet, men skolen har klaret dem. Der er i dag flere diple end nogensinde. Tilsyneladende er målet, som Herluf og Birgitte satte sig engang, også blevet nået.

Tilsyneladende, ja. Herlufsholm er blevet en så venerabel institution, at kongemagt og rigsråd — eller dog regering — på jubilæumsdagen vil føre an i den offentlige hyldest, som kulminerer i rige gaver. Men er Herlufs og Birgittes krav til skolens åndelige indhold gået tabt på vejen? Har Herlufs og Birgittes sønner gennem århundrederne formået at bevare det mål af dyd og pligtroskab, af gudsfrygt og næstekærlighed, som stifterne ønskede og selv efterlevede?

Ærlig talt: Svaret må blive nej —. Nej, det har vi ikke. Lad os medgive, at disse samme begreber kunne betegnes med mere beskedne ord nu end dengang. Men dybest set består spørgsmålene: Bekender vi os overhovedet til deres idealer. Har vi lyst til at virke for den livsholdning, som var deres. Ønsker vi i vor opdragergerning, at deres mål skal stå foran os, således som de i sin tid stod foran dem? Jeg vil svare på dette spørgsmål så kategorisk, at hvis vi på Herlufsholm ikke vover at være os Herluf Trolles og Birgitte Gøyes idealer bekendt, så må vi hellere dreje nøglen om for deres Herlufsholm og overlade anstalten her til det offentlige danske skolevæsen.

Her på Herlufsholm skal fædrelandssind sættes i højsædet. Her på Herlufsholm må vi insistere på den opfattelse, at det fælles går forud for det egne. Ord som ærlighed, flid og lydighed og høflighed må på Herlufsholm aldrig blive til blot begreber. De må og skal være en del af vor daglige tilværelse. Mod, selvstændighed og fribærenhed kunne føjes til som moralske kvaliteter, Herlufsholm altid må hæge om. Kan vi hertil tøjle gudstro? Nogle kan, og godt for dem. Personlig tror jeg, at mange herlovianere ville få en lykkeligere og på sin vis lettere gang gennem livet, hvis de havde taget en personlig tro

på Gud med sig blandt de traditioner, som de fleste gamle herlovianere ikke vil undvære.

Herlovianere — gamle og unge — jeg står her denne morgen for at tolke de følelser, redegøre for de tanker, som rører sig i os alle. På en måde kan det være svært, fordi vi spænder over næsten $\frac{3}{4}$ århundrede. Vi er flere generationer, flere personer af herloviensk herkomst samlede i denne kirke end nogensinde før i Herlufsholms historie. Kan vore tanker og følelser forenes og udtrykkes i enkle ord? Ja de kan. De kan forenes i hengivenhed mod mennesker og mure, som vi kendte og kom til at holde af — i minder om sejre eller nederlag, som har gjort os til det, vi er i dag. Som trækfugle er vi kommet hertil for at lytte til skovenes susen, til fuglenes forårssang, til dip- lenes glade råben. Vi er kommet for at genopleve de syn, vi elskede: åen, de grønne plæner, de røde bygninger. Vi er kommet for endnu engang at indånde en atmosfære, som var blevet en del af os selv. Vi er kommet til Her- lufsholm i dag som pilgrimme — om lidt skal vi gå vor pilgrimsgang. De gamle herlovianere skal have den dybe glæde at se de unge herlovianere rejse sig og ærbødigt vandre den kendte hyldestgang omkring stifternes hvile- sted. De vil se de nyeste slægtled af Herlufs og Birgittes lange sønnerække. Over 400 år er den udstrakt. En grum- me lang tid — men dog er $\frac{1}{6}$ af disse generationer re- præsenterede i dag i denne gamle kirke. Disse genera- tioner vil rejse sig og følge de unge for med et stille blik, et venligt smil at hilse de to, der ligger deroppe bag alteret, og sige dem tak for det, de gav os.

De gav os en stor del af det, vi er. Uden dem ville meget for os have været anderledes i dag —. Nogle af de bedste og vigtigste år i vor tilværelse skylder vi deres idé, deres beslutsomhed, deres høje idealer. Derfor siger vi dem tak i dag, og vi gør det med et særligt løfte — bevidst eller ubevidst — om at denne skole altid skal bestå. Vi er mange nok her idag til at stå åndelig vagt om Herlufsholms fremtid.

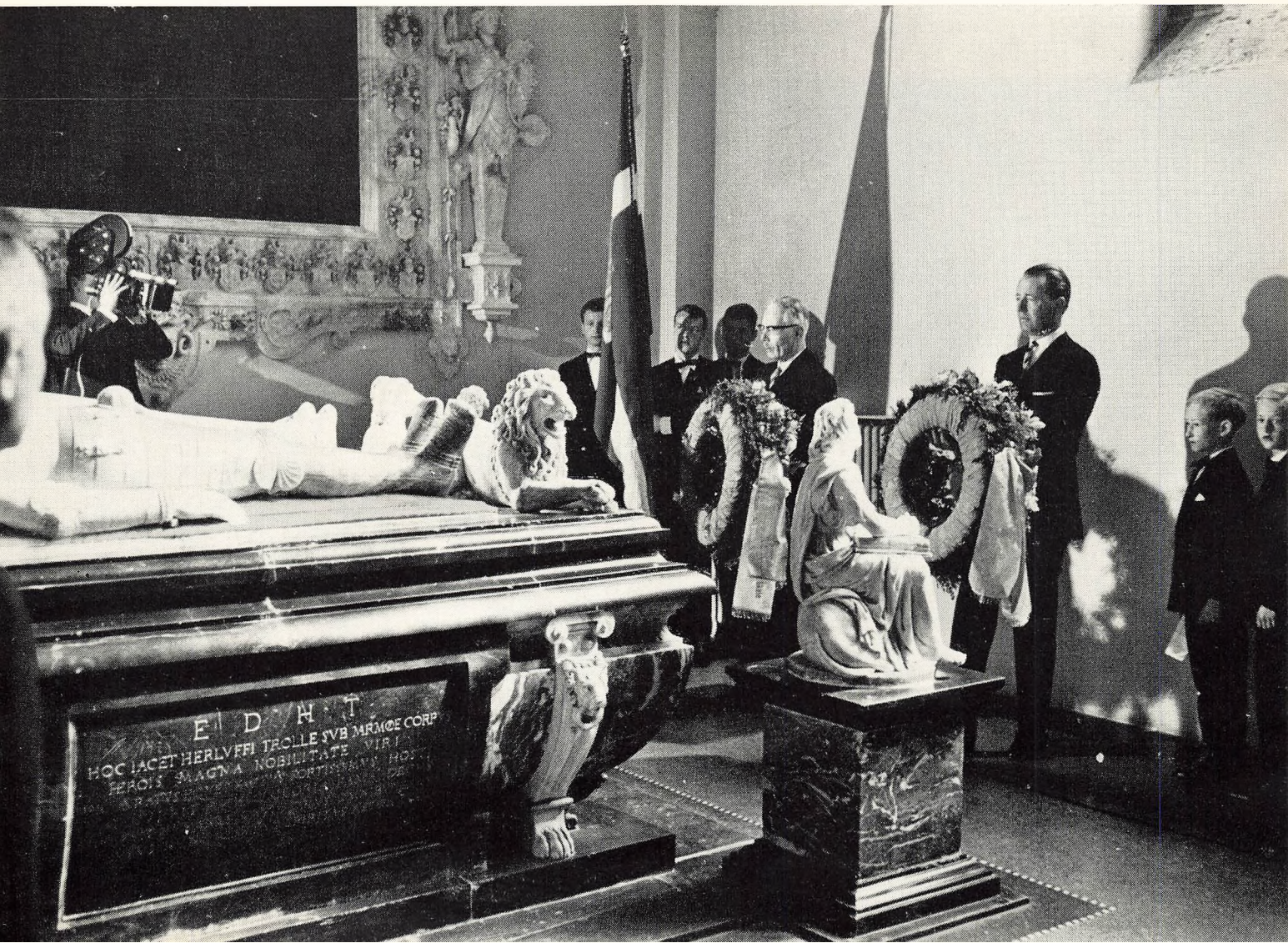
Herlufsholm skal bestå. Det er det løfte, vi i dag giver hinanden. Med Guds hjælp vil denne kirke opleve mange hundrede års jubilæer endnu.

— — —

Efter forstanderens tale sang forsamlingen »Her bøjede vi os stille ned«, og derpå startede processionen op bag alteret, forbi Herluf Trolles og Birgitte Gøyes sarkofager. Forstanderen og Herlovianersamfundets formand, profes- sor Flemming Tolstrup, gik i spidsen og lagde hver en krans — derefter kom disciplene, så rektor, kaptajn Emil Lassen, Herlufsholmfondens formand, fhv. højesteretspræ- sident Kaarsberg, den tidligere forstander greve Ernst Moltke og Herlovianersamfundets to æresmedlemmer, overretssagfører Viggo Loft og departementschef Erik Dreyer. Efter dem kom den lange, lange række af andre gamle herlovianere.

Da processionen omsider var forbi, lyste præsten vel- signelsen fra kordøren — forsamlingen sang »End lyser Skovklostrets mure« (Knud Hee Andersen) — og så førtes fanen ud, og højtideligheden var til ende.

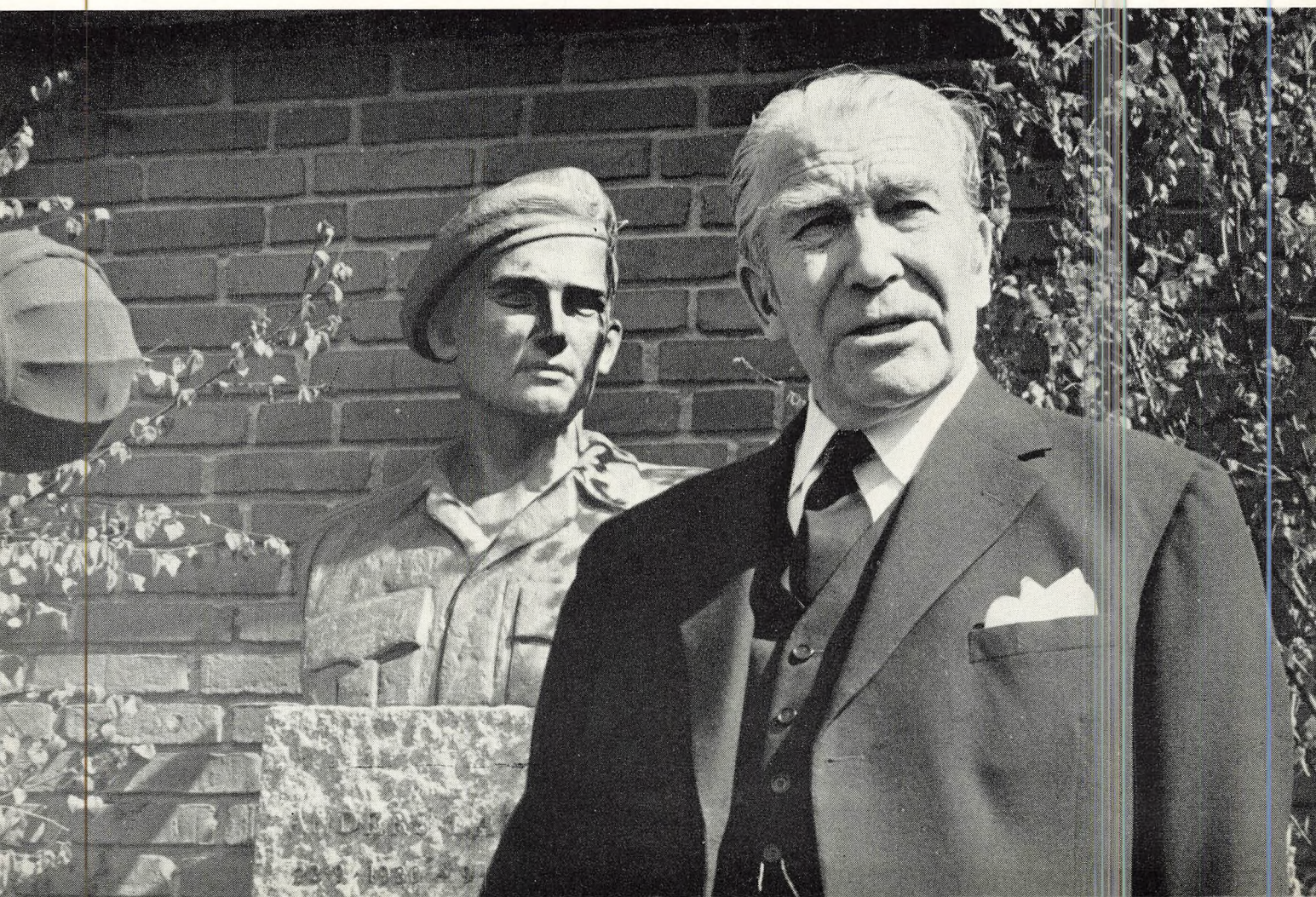
Herlovianersamfundets formand og Herlufsholms forstander nedlægger krans ved stifternes sarkofager.

Øverst: Gardebusarerne fra Næstved bragte deres byldest til skolen på malerisk vis. — Nederst: Kaptajn Lassen, Herlufsbolms store velynder, foran den netop afslørede buste af sønnen, major Anders Lassen.

Da man kom ud fra kirken, ventede der én et helt tattoo! Gardehusarer fra Næstved var i deres strålende uniformer stillet an til hest foran skolebygningen, hvor de med paukeslag og trompetfanfarer bragte skolen deres hyldest. Eskadronens leder, major Dolmer, talte — ligesom forstanderen — om den nære forbindelse, der gennem tiderne har været mellem gardehusarerne og skolen.

Da dette farverige og velklingende indslag i festlighederne var til ende, gik forsamlingen til Lassengården, i hvis gårdsplads man ville afsløre en buste af Anders Lassen, udført af billedhuggeren Svend Lindhard.

Forstanderen talte om Anders Lassen, som han havde kendt særdeles godt, dengang han selv var dipel på skolen — og Anders Lassens far, kaptajn Emil Lassen, svarede, da busten var afsløret — og takkede for de smukke ord om sin afdøde søn. »Da Anders blev født i 1920«, sagde kaptajn Lassen, »håbede man, at væbnede konflikter nu kunne undgås — men desværre, menneskene ændrer sig ikke! I min slægt var der syv, man kaldte på i 1940, kun 20 år efter. Vi oplevede igen, at kaldet blev besvaret, og at sønnerne opfyldte pligten for hjem og fædreland«.

Fra Lassengården fortsatte man over til det nye fysicum, anbragt i en tilbygning til museumsgården, og opført for midler fra »The Henry L. and Grace Doherty Charitable Foundation« — og tip-top-moderne udstyret, takket være gaver fra fabrikant Knud Lindberg. I mellemgangen, der fører fra museumsbygningens lange gang, den med alle gips-statuerne, ind til det nye fysicum, skulle der afsløres en mindeplade over fru Helen Lee Doherty Lassen. Det var forstanderen, der foretog afsløringen, og ved denne lejlighed udtalte han:

»Afsløringen af denne mindetavle giver mig en lejlighed, som jeg ikke før har haft til at udtale nogle mindeord om fru Helen Lee Lassen. Hun døde sidste år midt i sommerferien. Tabet gjorde alle os, der kendte hende, uendelig ondt. Hun var en trofast og fulgdod ven af Herlufsholm. Hun kom herude, hun kendte hørere og dipel og interesserede sig levende for, hvordan de byggerier gik fremad, som hun gennem den af hendes far stiftede fond var med til at finansiere.

Helen Lee Lassen delte sin mands varme følelser for Herlufsholm. Det var hende en personlig glæde, at hun og hendes mand kunne gavne den opvoksende ungdom ved at forbedre vilkårene for skolegangen, og da navnlig, at hun kunne gøre det på sin mands og hans to sønners gamle skole. Helen Lee Lassen var et varmt, et strålende og kærligt menneske, som vi i denne stund mindes med stor kærlighed og hengivenhed. Fremtidens herlovianere vil, når de passerer denne tavle, kunne tænke på den imponerende ting, at en amerikansk institution finder på at give en gammel dansk kostskole en pengegave i en størrelsesorden, der gør det muligt at opføre to så store bygninger som Fysicum og Lassengården. Vi andre vil også tænke på Helen Lee Lassen og på hendes mand, kaptajn Emil Lassen, der sammen gjorde dette muligt«.

Formiddagens tredie mindepladeafsløring fandt sted ved museumsbygningen, hvor der på gavlen var anbragt et relief af bankier Hans Chr. Sonne, New York.

Bankier Sonne har gennem en årrække arbejdet for sin gamle skole. Gennem indsamling og gennem egne, meget store bidrag, skabte han Sonne-fonden, der nu er på en million kroner, og hvis renter går til forbedringer og moderniseringer på skolen. I sin tale, som bankier Hans Chr. Sonne overværede, sagde forstanderen bl. a.: »Det er egentlig en udpræget herloviansk tradition, jeg nu er ved

at følge, nemlig den, at en dipel, når han har tilendebragt et antal år med mere eller mindre glorie her på Herlufsholm, indskriver sit navn i en sten på museumsbygningen. Jeg har her indridset et navn, navnet på en fremragende gammel herlovianer, som har en stor del af ansvaret for, at Herlufsholm kan gå en forholdsvis rolig fremtid i møde i hvert fald set fra den økonomiske side. Som et synligt bevis på den taknemlighed, vi føler overfor Hans Chr. Sonne, og for at det eksempel, han har sat, ikke skal gå af minde, er Sonnes karakteristiske profil nu opsat her på museumsbygningens gavl. Herfra vil Hans Chr. Sonne nu i tiden fremover sende dagens herlovianere sit muntre og stærke blik. Han vil bringe i erindring, hvad en herlovianer kan blive til, hvis han bruger de evner, han har, og de kundskaber og den opførsel, han har lært på Herlufsholm. Og fremtidens herlovianere vil også blive mindet om, at her var der en herlovianer, som både forstod at tage imod som dreng og siden at give tilbage, da han som moden mand havde økonomisk mulighed derfor. Give, ikke alene i kroner og øre, men først og fremmest give et eksempel, på hvis betydning dagen uden tvivl vil give os mange vidnesbyrd«.

Bankier Sonne svarede med en særdeles spirituel og interessant tale, som blæsten desværre tog visse dele fra. »Jeg lærte meget på Herlufsholm«, sagde han blandt andet, »for eksempel at indskriften på de gamle runestene tit begyndte med ordene: »Jeg, den og den, rejste denne sten ...« — og at det altså var ham, der rejste stenen, som egentlig betød noget. Derfor vover jeg selv at tage ordet her, selv om jeg føler mig lidt som en spurv i tranedans.

»Hvis vi gør vor pligt hver dag«, fortsatte Sonne, »får vi evne og lejlighed til at føre et rigt liv til gavn for vore medmennesker. Forskellen mellem den store indsats og den dårlige er måske ikke mere end 10-15 procent. Det gælder blot om at lære at koncentrere sig — og specielt i en periode som den vi nu lever i, med angst for det ene og det andet. Interesse fører koncentration med sig — og også omvendt! Det var en af de vigtigste ting, jeg lærte her. En anden var at »stjæle« en time hver dag og bruge den til at komme helt på toppen i et fag, der særlig interesserede mig. Det system har jeg bevaret livet igennem — og det giver en indre tilfredshed. Churchill tog — for at nævne et eksempel — denne time hver dag og brugte den blandt andet til at lære astronomi og historie — så De vil kunne se, at selv virkeligt travle mænd har tid til det.

Mit elskede Herlufsholm hjalp mig til at forstå og lære dette og lære betydningen af at koncentrere sig. At jeg gennem 7 år blev vækket tidligt om morgenen, gav mig senere hen mulighed for at komme en time foran — at få en time ekstra!

Det er en af de mange ting, jeg har at takke skolen for — og nu, efter de to verdenskrige og efter de store omkostningsstigninger er det nødvendigt, at gamle herlovianere lærer at takke med andet end ord. Nu, da vi går ind i det femte århundrede af Herlufsholms historie, må vi supplere Herluf Trolles og Birgitte Gøyes gave med bidrag fra gamle herlovianere«.

Sluttelig takkede bankier Sonne for minderelieffet — og tilføjede: »Bag det står masser af andre gamle herlovianere, blandt dem den tidligere forstander, grev Moltke, og den nuværende ...«

Den fjerde afsløring skete ved Fysicums ydre gavl, hvor en mindeplade med et portrætrelief af fabrikant Knud

Lindberg blev afsløret. Knud Lindberg skænkede i sin tid det elektriske udstyr til det nye fysicum, og kort inden sin død besluttede han sammen med sin hustru at indsætte Herlufsholm som universalarving til sin betydelige formue. Ved afsløringen sagde forstanderen bl. a.: »Knud Lindberg skulle have været her i dag. På en måde er han her også usynlig blandt os — han havde glædet sig meget til denne jubilæumsfest og alt det, den skulle bringe.

Hans hustru, fru Else Lindberg, er her, og til hende vil jeg sige tak, fordi hun har tilladt, at vi her på skolens mur, tæt op ad det Fysicum, som interesserede Knud så meget, måtte få lov til at sætte en reliefplade af ham i dyb taknemmelighed for hans indsats for Herlufsholm i levende live og igennem den meget store gave, som De selv, fru Lindberg, og Deres mand har stillet Herlufsholm i udsigt. Jeg ved, at De ikke havde ønsket, at dette skulle frem i dag. At det kun var for at give mig en begrundelse for denne skolens øjensynlige tak til Deres mand, at jeg får lov til at røbe, at De til sin tid, når hensynet til slægten gør det muligt, vil overlade Herlufsholm eller Herlufsholmfonden Deres og Deres mands formue. Vi er Dem dybt taknemmelige for denne storslåede gestus.

Jeg afslører denne mindeplade over Knud Lindberg i håbet om, at hans muntre og milde ansigt må sprede glæde og respekt blandt fremtidens diple.

Efter denne højtidelighed var der ikke noget fast program for de mange gæster før frokosten klokken 12 — men mange benyttede tiden til en tur rundt på skolen og i omegnen. Mange søgte også op i Gravlunden, hvor alle gravsteder med tilknytning til skolen og stiftelsen, var blomstersmykket.

I denne »fritime« for gæsterne fandt der en reception (her refereret efter Næstved Tidende) sted i forstanderlejligheden, hvor skolen — personificeret ved forstanderen og rektor P. Kierkegaard, tog imod en lang række gratulanter.

Blandt mange andre sås Herlovianersamfundet formand, der overrakte sit værk »Det ældste Herlufsholm« og arkitekt Helge Finsen og redaktør Sven Tito Achen, der overrakte jubilæumsbogen »Herlufsholm i 400 år«.

Fra Herlufsholm kommune overrakte sognerådsformand Th. Hansen og redaktør Henning Jessen en pengegave på 5000 kroner til skolen. Det skete med en tak fra Th. Hansen for det gode naboskab, kommunen har med skolen. Han takkede specielt for de jordarealer, som skolen havde givet til sportsplads og til stadion, og bad skolen opfatte gaven som et afdrag på gælden!

Borgmester Svend Hansen kunne for Næstved ikke henvise til de samme forbindelser. Med en gave på 10.000 kroner fulgte en tak for godt naboskab og de mange års gæstfrihed, som byens borgere har mødt i skolens skove og grønne områder. »Jeg håber«, føjede borgmesteren til, »at Herlufsholm vil bevare adgangen til dette«.

»Det gælder formentlig ikke kørsel med knallerter«, replicerede forstanderen — »jeg håber, De bryder Dem lige så lidt om den slags, som vi gør det!«

Advokat H. Juulsgaard lykønskede for Turistforeningen og endvidere lykønskede politimester Møller-Hansen. Efter disse fulgte en lang række af leverandører til Herlufsholm, der lykønskede med dagen.

I kæden af gratulanter var også direktør Just Lunning ('29) fra New York, kendt som leder af Georg Jensen-sølv og andre udtryk for dansk kunsthåndværk i New York og USA. En af de store hædersgaver, der bærer slægtens navn: Lunningprisen, er forlængst indstiftet.

Ved jubilæet indstiftede direktør Just Lunning en vandrepris særskilt til Herlufsholm. Denne pris, skabt i ædelt Georg Jensen-sølv, har ingeniøren, kunstneren og filosofen Piet Hein givet ideen til. Denne Lunningpris uddeles hvert år til en discipel, som vælges af skolen, ikke for sine præstationer på enkelte områder, men for sin orientering inden for de kulturelle og naturvidenskabelige områder, som det er så vigtigt at forene i vor tid, og for hans hele modenhed, dygtighed og gode kammeratskab såvel på sportspladsen som i klassen.

Selv vandreprisen, der er udført i Georg Jensens sølvsmiede, får den pågældende elev lov at beholde for sit år, men derefter får han til varigt eje et par manchetknapper med Birgitte Gøyes og Herluf Trolles våben som et symbol på Herlufsholms gamle traditioner, som modtageren har hædret med sin præstation. Disse er udarbejdet af billedhuggeren Arno Malinowski med heraldikeren Sv. Tito Achens bistand og også udført af Georg Jensens sølvsmiede.

— — —

Klokken 12 var der frokost i laden — et højdepunkt af festivitas for de fleste mulige. Laden var ikke engang stor nok til at rumme alle de mange gæster — et telt var bygget til, blæst om i nattens løb, men atter bragt på fode, pæle, eller hvad telte nu bliver.

Den store lade, hvis indre ellers ikke er nogen uforglemmelig del i billedet af Herlufsholms skønhed, tog sig pragtfuldt ud, smykket med hele skove af lyse birke-træer og med masser af festligt dækkede borde, hvor de hvide duge var pyntet med blå løbere, bestrøet med ibskaller. Størst indtryk gjorde dog nok de lange rækker af ægte ølbajere — fra Faxe — for det var under ølstrejkenes hårde dage. Traktementet bestod af lækker smørrebrød, hvortil udskænkedes det nævnte øl plus reserver fra Sverige, samt snaps og Cherry Heering, alt sammen skænket til lejligheden af forstående velydere. Et militærorkester spillede til frokosten.

Rektor Kierkegaard bød velkommen til forældre, gæster, diple, gamle herlovianere etc. — og introducerede festens toastmaster, lektor Sv. Juel Møller.

Festens første taler var Herlovianersamfundets formand:

»Når korpset holder parade, står chefen frem for at bringe skolen en hilsen. I min skoletid var det alene en hyldest; i nutiden er der både ros og ris.

I dag er gamle herlovianere mødt til parade, en gammel korpsschef står foran fronten og bringer på sine kammeraters og egne vegne en hilsen. Den rummer en varm tak til skolen for gæstfriheden i dag og desuden alle gamle herlovianeres tak til Herlufsholm.

Her har gennem 400 år været hjem for tusinder af danske drenge. For nogle blev opholdet kun kort, for Melchior, Ferdinand og Helms blev det til en livsgerning. Enkelte kom aldrig fra skolen, men fandt et hvilested under kirkens gulv eller blandt Gravlundens bøger.

For de fleste blev det imidlertid til en række ungdomsår, som måske ikke talte så meget, hvis man regner med en levetid på 40-50 år, men som kom til at betyde mere, end diplen forstod.

Skolen gav os nyttig viden. Sammen med kammeraterne lærte den os *mores*, og bygningerne, naturen, hele stedets atmosfære prægede os på godt og ondt. Man kunne måske frygte, at skoletiden ville gøre os temmelig ensartede — men se engang på os, som er mødt til jubilæet. Vi er ingen homogen forsamling, hverken i ydre, i virke, i op-

Til venstre: Bankier Hans Chr. Sonne foran sin mindeplade på Museumsbygningens gavl. — Nederst til venstre: Mindepladen ved indgangen til det nye Fysicum. — Herunder Herloviaer-samfundets næstformand, direktør Poul Bang, fru Else Lindberg og den tidligere formand, departementschef Dreyers frue under afsløringen af mindepladen for fabrikant Knud Lindberg. — Nederst: Lindbergs mindeplade på Museumsbygningens anden gavl — med det livfulde portrætrelief.

ERNST GREVE MOLTKE OPFØRTE FYSIKUM 1959
 I SIT FORSTANDERSKABS 24. ÅR FOR MIDLER
 SKÆNKET HERLUFSHOLM AF THE HENRY L. AND
 GRACE DOHERTY CHARITABLE FOUNDATION.

PROFESSOR NIELS BOHR INDVIEDTE FYSIKUM —
 DEN 30. JANUAR 1960.

Fra frokosten i laden.

træden eller livsholdning, og det samme gælder den uoverskuelige skare gamle herlovianere, som vi kun er en lille del af.

Men én ting samles vi om, og det er at sige tak til Herlufsholm.

Lytter man nøje efter, er der vel en og anden mislyd i det takkende kor; men gad vidst, om ikke selv den ihærdigste brummer har noget at takke for. Var skoletimerne en ørkenvandring, blev kammeratskabet måske oasen i ørkenen; var kammeraterne utålelige, kom hjælpen måske fra turene i skov og mark.

Selv om det kan synes formasteligt at gøre sig til talsmand for dem, man ikke har direkte mandat fra, over jeg alligevel at tale på alles vegne, fra den første ukendte dipel i skolen til den senest udtrådte, når jeg siger:

Herlufsholm, dine gamle diple takker dig.

Min hilsen rummer også en lykønskning på fødselsdagen. Den gælder dem, der i dag står med ansvaret for Herlufsholm. Vi lykønsker os selv, fordi Herlufsholm er i gode hænder, og vi ønsker, at de kan føre det videre som enheden stiftelse og skole.

Vi nulevende gamle herlovianere spænder over godt en sjettedel af skolens levetid. Vi er led i en lang kæde, som bekræfter, at »tider skal komme, tider skal henrulle, slægt skal følge slægters gang«, og vi håber, at vor numeriske part i skolens liv bliver mindre og mindre.

Det sker, hvis Herlufsholm får lov til at bestå.

Derfor ønsker vi for vor skole, at den må leve videre til gavn for kommende slægter. Et og andet kommer vel under forandring, både ude og inde, når skolen skal følge med tiden; men vi håber, at de til enhver tid ledende vil løse deres problemer med nænsom hånd, med respekt for, men også uden frygt for stedets minder.

For stifterne ville det sikkert have været naturligt at fortsætte de linier, jeg brugte før, og tilføj: »aldrig forsummer tonen fra himlen i sjælens glade pilgrimssang«.

Måtte den tone aldrig dø på Herlufsholm.

Med det ønske bøjer vi gamle herlovianere os for Herluf Trolles og Birgitte Gøyes minde, siger også dem en tak for, hvad vi tog med herfra.

Og med det ønske hylder vi det levende Herlufsholm, idet vi til forstanderen og rektor siger:

Held og lykke til arbejdet, så det engang kan overgives i andre hænder, som vil føre det videre i den ånd, som trods tidligere fejltagelser har båret Herlufsholm frem til denne dag.

Kammerater! Herlufsholm leve!«

Forsamlingen efterkom opfordringen ved at råbe et godt, seksfoldigt hurra — hvorefter man spiste videre, hyggede sig — og følte, at nu måtte der snart ske noget af alt det, som rygterne havde talt så meget om: nogle store bidrag til skolen.

Og så kom det første: Formanden for Herlufsholmfonden, fhv. højesteretspræsident Otto Kaarsberg, bad om ordet — og skildrede arbejdet med at rejse dette fond, baseret på indsamling blandt gamle elever. I kraft af den indsats, som afdøde direktør Knud Lindberg og departementschef Erik Dreyer har øvet, fortsatte Kaarsberg, fik vi et langt bredere forum for indsamlingen med smukke bidrag — større som mindre fra private fonds, institutioner, firmaer, fra forældre og private uden for skolens egen kreds. Otto Kaarsberg sluttede med at overrække et gavebrev på en million kroner.

Denne meddelelse blev naturligvis hilset med stor glæde og stormende jubel. Alle bange anelser om, at Herlufs-

holm-fonden skulle blive en ynkelig fuser, var gjort til skamme. En hel million, det lød anstændigt — og glemmes må det ikke, at indsamlingen fortsætter!

Næste taler var ikke mindre gyldenmundet. Det var formanden for Egmont H. Petersens Fond, overretssagfører Fr. Dragsted. Kort efter at Herlufsholmfonden var blevet stiftet, havde Egmont H. Petersens Fond meddelt, at man ville fordoble alle bidrag, der blev ydet til Herlufsholm-fonden — op til ialt 300.000 kroner. Så 300.000 kroner var, hvad man med god grund kunne vente sig af overretssagfører Dragsted. Men til forsamlingens uskrømtede glæde erstattede han dette tilsagn med meddelelsen om, at fondsbestyrelsen havde besluttet at yde skolen et beløb på én million kroner, der skulle anvendes til en ny kollegiebygning på Herlufsholm og bærende Egmont H. Petersens navn.

To millioner — foruden tilsagnet om milliongaven fra Knud Lindberg og frue, gispede forsamlingen. — Og så kom det næste!

Kaptajn Emil Lassen fik ordet og udtalte:

»Hr. forstander, Heis, lærerkollegium, gamle og unge diiple. Til minde om min afdøde hustru, Helen Lee Doherty Lassen har jeg herved den ære — og som gammel herlovianer den personlig store glæde — på denne højtid-dag for vor gamle skole, at meddele, at The Henry L. and Grace Doherty Charitable Foundations bestyrelse har besluttet at oprette et fond på 1 million U.S.A. dollars, hvilke midler fra i dag er til rådighed for forstanderen for Herlufsholm skole og gods i henhold til gavebrev. Det er min overbevisning, at disse midler — i en verden hvor kravet om kundskaber og viden er større end nogensinde — vil blive anvendt i den ånd, de er skænket, til ære for den person i hvis navn de er skænket, til gavn for vor gamle skole og sidst og ikke mindst til gavn for Danmark, det land vi alle ønsker at tjene af al vor flid og al vor evne«.

Kaptajn Lassens indholdsrige tale blev hilst med hurra-råb og klapsalver — og omend sløvet af det høje smørrebrød, de store tal, de mange snapse etc. etc. kunne frokostgæstene hurtigt tælle sammen til, at man nu havde rundet de ti millioner kroner. Og det lokkede jo en ekstra bid ned — og gav en stemning i laden, som man sent vil glemme.

Den prægtige frokost blev afsluttet af forstanderen, som udtalte: »Jeg vil nu slutte denne begivenhedsrige sammenkomst med en tak til alle, der er kommet til stede — og har givet os den feststemning, vi havde håbet. Jeg vil også takke for alle de blanke og andre gaver, der er overrakt skolen — og jeg takker alle dem, der har givet denne frokost. Jeg vil takke blandt andre Just Lunning, Yorks Legat — og specielt vil jeg takke Herlufsholm-fonden. Det er lykkedes blandt en bred kreds af gamle herlovianere at skaffe et stort beløb til skolen. Dette beløb er øget med et stort beløb fra fonds, firmaer og enkeltpersoner — og det har gjort et stort indtryk på os. En enkelt stor bidragyder blandt ikke herlovianere vil jeg nævne her: overretssagfører Dragsted! Med en enestående indfølelse formåede overretssagfører Dragsted at fornemme, hvad det hele drejede sig om — og dermed var

Øverst: Højesteretspræsident Kaarsberg overrækker forstanderen én million kroner fra Herlufsholmfonden. — I midten: Overretssagfører F. Dragsted overrækker én million kroner fra Egmont H. Petersens Fond. — Nederst: Kaptajn Lassen med gavebrevet til forstanderen — det lød på én million amerikanske dollars!

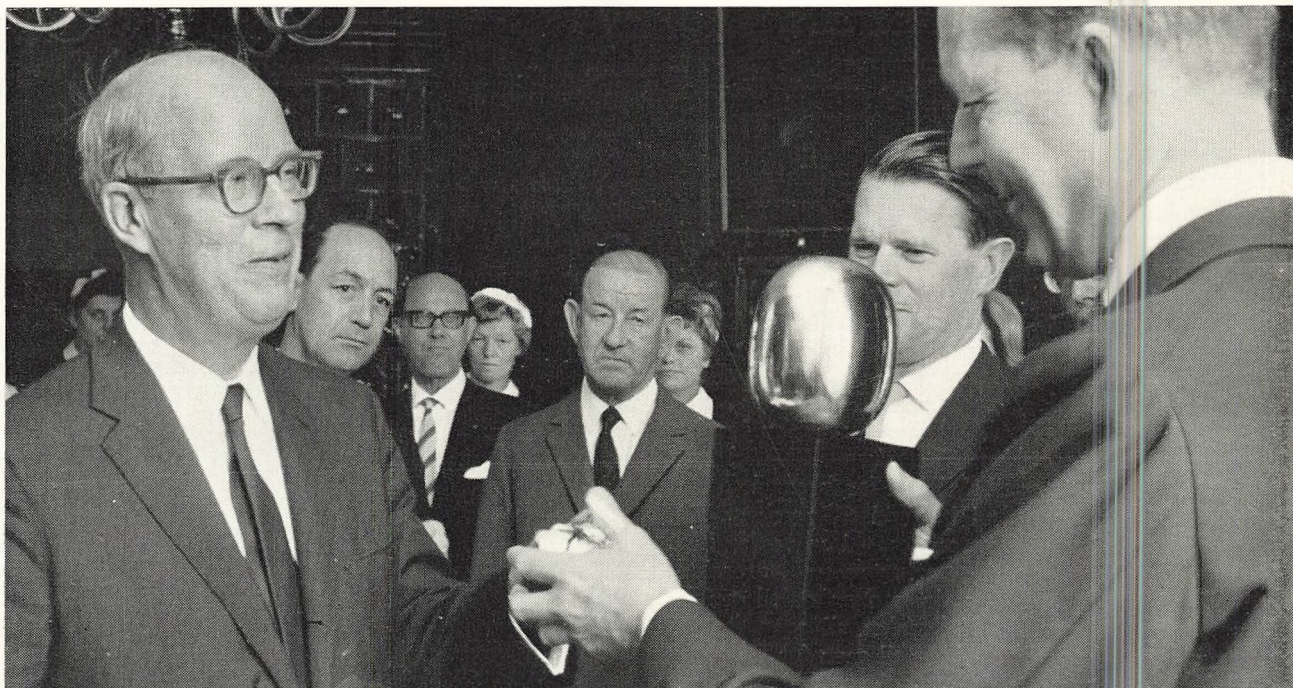
overretssagførerens interesse blevet vakt. Ingen ikke-herlovianer har på så storlået måde bidraget til skolens formål!

Til sidst kommer jeg så til skolens gamle ven, kaptajn Emil Lassen. Du kom til Herlufsholm for over 60 år siden – og årene, der er gået, har kun gjort båndene stærkere. Det, der er sket i dag, er, at The Henry L. and Grace Doherty Charitable Foundation til minde om din hustru har oprettet et legat på én million amerikanske dollars.

Vi modtager dette fond i dyb taknemmelighed – og til minde om din hustru, i hvis navn det er skænket, til gavn for Herlufsholm og for Danmark. Tak, Emil Lassen, for, hvad du har ydet Herlufsholm – eftertiden vil indskrive dit og Helens navn i Herlufsholms historie!»

Og dermed var den prægtige frokost til ende.

— — — Dette 23. maj-referat er svulmet godt op – så vi venter med at bringe resten til Herlovianerens næste nummer.

Øverst: Skolens trofaste ven og velgører, direktør Just Lunning ('29), overrakte forstanderen en vandrepokal til diplene – og minchetknapper som varigt eje til vandrepokalens indehavere. — Med stor sorg hørte man om Just Lunnings død knap tre måneder senere. — Nederst: Fra frokosten i laden. Nummer to på bordets venstre side er overretssagfører F. Dragsted, nr. tre er bankier Sonne. Til højre, bag Sonne, ses højesteretspræsident Kaarsberg. Yderst til højre forstanderen.

DAGELEVER PÅ HERLUFSHOLM

En redegørelse fra forstanderen

Tirsdag den 7. december ved morgensangen i kirken på Herlufsholm tog jeg ordet for at meddele de forsamlende diiple og hørere, at Herlufsholm efter sommerferien 1966 ville indføre den historiske reform at optage dagelever fra Herlufsholm kommune og nærmeste omegn i gymnasiet. Dette er siden refereret og kommenteret i pressen, og jeg finder det derfor rigtigt, at Herlovianersamfundets medlemmer får mulighed for at kende baggrunden for dette bemærkelsesværdige skridt.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at tanken ikke er ny. Igennem årene har den været ført frem, bl. a. af lektor Borelli-Møller. Grunden til, at spørgsmålet nu er aktuelt, er naturligvis Herlufsholms byggeplaner, hvor vi må træffe afgørelser, som helst skal kunne holde langt frem i tiden. Samtidig er der sket en betydelig ændring i mønstret af ansøgere til Herlufsholms kostskole. Hvor vi i gamle dage havde et stort klientel i familier, som boede i gymnasieområdet tyndt besatte områder af landet såsom Midt- og Vest-Jylland og f. eks. Stevns, så er der i de senere år dukket så mange gymnasier op, at de allerfleste kan få deres behov dækket lokalt. Det har betydet, at det ikke så meget er de solide provinsansøgere, som kommer til Herlufsholm i gymnasiet, men snarere ansøgere fra Stor-København, som ikke har kunnet få plads på gymnasierne derinde. Til gengæld for denne både kvantitativt og kvalitativt formindskede tilstrømning til Herlufsholms gymnasium har vi de senere år haft en stigende tilgang, ikke mindst til 1. realklasse — altså det gamle 3. mellem — ligesom de 2 yngste klasser har været fuldt besat. Det er også derfor, at Herlufsholms ønske i forbindelse med en udvidelse går i retning af en doubling af realskolens 1. og 2. klasse. Derved vil vi ikke alene få et større antal diiple at sende videre i Herlufsholms eget gymnasium, men samtidig kunne få en god 3. realklasse ved siden af, hvorfra dimitterende så enten kan forlade Herlufsholm eller gå videre i 1. G. med et års forsinkelse. Dette skulle betyde, at vi altid skulle være i stand til at levere i hvert fald 30, måske flere disciple til vores egen 1. G.

Dette er imidlertid for lidt til at give basis for et moderne og økonomisk gymnasium. Selv regner vi med, at minimum for et moderne gymnasium må være ca. 50 elever på hvert klassetrin, altså ialt 150, men helst flere, gerne 3 klasser på hvert klassetrin, f. eks. 2 matematiske og en sproglig, hvorved der også ville være mulighed for specialisering i de andre linjer, som nu er ved at blive indført på landets øvrige gymnasier.

Man kunne så spørge, hvorfor ikke udbygge også gymnasiet på Herlufsholm, således som det først var tanken? Hertil er svaret altså delvis givet ovenfor, nemlig at det vil knibe med at få elever nok til et sådant gymnasium, som altså nu skal betale 6.000 kr. om året for noget, de kan få i nærheden af hjemmet betydelig billigere. Men samtidig har de stigende omkostninger på alle punkter

gjort det klart, at selv efter de rige gaver, Herlufsholm har modtaget, vil det være økonomisk meget byrdefuldt at bygge så mange nye kollegier, som der skulle til for at rumme de ca. 75-100 elever, som vi efterhånden regner med at få fra omegnen i form af dagskoleelever.

Denne beslutning vil ændre karakteren af Herlufsholms byggeri til foruden et par sovesalsenheder til aflastning af de nuværende overfyldte bygninger og til optagelse af de nye realklasser også at omfatte en undervisningsbygning med samlingsal, sportshal osv., som der jo alligevel bliver brug for i en skole af den størrelse, som Herlufsholm i fremtiden vil få, nemlig op imod de 300; det tal, som vi hele tiden har talt om.

Gamle herlovianere vil nok med rette spørge, hvilke ændringer i skolens gode traditioner, dette nu vil medføre. Hertil kan jeg kun svare, at vi vil tilstræbe, at ændringerne bliver så få som muligt. Således er det tanken, at de nye dagelever i det ydre skal ligne kosteleverne, altså være iført den samme uniform og deltage i skolens sammenkomster og fester helt på linje med de øvrige herlovianere og deres pårørende. Herlovianersamfundets formand, med hvem denne tanke forlængst har været drøftet, har også givet udtryk for den mening, at man ville prøve på at inkorporere de nye dagherlovianere i Herlovianersamfundets kreds. I forbindelse med drøftelsen af en mulig assimilation af det nye element, vil jeg gerne understrege, at dageleverne jo kommer på Herlufsholm *efter eget ønske*, idet man, når man skal i gymnasiet her på egnen i fremtiden selv vil kunne vælge, om man søger Herlufsholm eller Næstved eller f. eks. Slagelse eller Vordingborg. Skolen afgør så selv, hvor mange af ansøgerne, man hvert år kan optage.

Noget nyt er det unægteligt, at der på denne måde kommer piger i gymnasiet på Herlufsholm. Men hvis man skal dømmes efter den sidste tids ytringer fra gamle herlovianere, skulle dette jo nærmest betyde en tiltrængt reform. På skolen er vi ikke i tvivl om, at det vil betyde en fordel på mange måder, hvoraf orden og flid blot er enkelte sider.

Der er enstemmighed i skolens lærerkollegium om det betimelige i at åbne Herlufsholm for dagelever, og rektor Kierkegaard og jeg selv føler os helt overbevist om, at vi herved tager et væsentligt skridt for at sikre Herlufsholm en plads i fremtidens danske skole. Vi bliver nok knapt så egenartede i fremtiden på Herlufsholm, som vi har været, men jeg tror, at dette skridt kan hjælpe os til egenart på anden måde, nemlig ved at give os mulighed for en højere kvalitet af dimitterende hele vejen rundt.

Samtidig tror vi, at et tilskud af diiple, næret af den kraftige sydsjællandske muld, vil tilføre det herlovianske miljø et realistisk præg, der om muligt vil gøre fremtidens herlovianer endnu bedre rustet til at gå ud i livet anno 1970 og fremefter.

Personalialia

redigeret af lektor V. Borelli-Møller, Madvigsgade 6¹, København V, Telefon Vester 3347

Kontorchef i Fiskeriministeriet, cand. jur. *Georg Louis Mouriet* ('26) er efter ansøgning afskediget med udgangen af april måned.

Advokatfuldmægtig, cand. jur. *Axel Kierkegaard* (II '52) er for tiden den 1.-2.—31.-8. 65 ansat som manuduktør i ejendomsret ved K.U.

Arkitekt *Theo Bjerg* (V '53) har deltaget i udarbejdelsen af det projekt, der blev præmieret som nr. 2 i konkurrencen om det nye »Industriens hus« ved Rådhuspladsen i København.

Den traditionsomspundne navnebøg i skoven ved Sorø, hvor akademister har indskrevet deres navne, er et par hundrede år gammel og kan højst leve et halvt hundrede år endnu. Skovriden *Jørgen Bruun* ('43), Sorø Akademi's første skovdistrikt, har sikret sig pødekviste, for at navnebøgen kan få en passende efterkommer.

6.-5. Lektor *H. G. Beck*, tidligere lærer på Herlufsholm, der nu er vendt tilbage til sin gamle skole, Sorø Akademi, blev stærkt hyldet på sin 60-års dag.

Underdirektør, kaptajnrløjtnant *E. Borelli-Møller* ('45) er udnævnt til orlogskaptajn i reserven.

Komponisten, mag. art. *Jan Maegaard* ('43) fortsætter sin serie i radioen: Musik i middelalderen.

Major *Valdemar Eggert* ('48) er indvalgt i Organisationen af Flyvevåbnets Officerer.

Premierløjtnant *Axel Bjørn Aller* ('53), Jyske Dragonregiment, er udnævnt til kaptajn i hæren.

Ved Danmarksmesterskaberne i bridge var reservelæge *Johannes Peter Hulgaard* ('50) påny på vinderholdet.

18.-5. 65 Civilingeniør *Svend Bjørnholm* (46) blev dr. phil. med megen anerkendelse.

19.-5. 65. Organist *Andreas Larsen* og økonomiinspektør *S. Lundgren Beck* blev udnævnt til R. af D., medens postbud *Eskild Eskildsen* og gartner *Thv. Jørgensen* fik tildelt den kongelige lønningssmedalje i sølv.

Cand. jur. *Erik Liebe Bargels* ('53) er ansat som sekretær i Landsskatteretten.

Danmarks ældste herregårdsbygning, Sønderhus på herregården Tjele, skal restaureres; ejeren godsejer *H. Lüttichau* (I '39) vil derfor til bekostning af de store udgifter, der er forbundet hermed, åbne Tjele for offentligheden, mod entré.

24.-5. Folketingsmand, professor *Børge Diderichsen* ('24) talte i diskussionsklubben på Herlufsholm.

Arkivar *Mogens Bencard* ('48), der er medlem af redaktionen for det sydvestjyske museumstidsskrift *Mark og Montre*, talte i TV om rav.

28.-5. Ved generalforsamlingen i Pressehistorisk Selskab talte amanuensis *Niels Thomsen* ('49) om pressens holdning under valgkampen i 1964.

4.-6. Direktøren for Danmarks geologiske Undersøgelser dr. phil. *Hilmar Ødum* ('17) er udnævnt til Kommandør af Danebrogordenen.

Landsretssagfører *Erik Damgaard* ('17), Haslev, er blevet valgt til medlem af Advokatrådet.

Socialforskningsinstituttets chef, cand. polit. *Henning Friis* ('30) er udpeget til formand for den af Socialministeriet nedsatte udnannelseskommission for det sociale område, og taler ved et internationalt studentermøde d. 8.-7.

23.-6. Professor *Flemming Tolstrup* ('24) skriver i *Juristen* om »Private fællesveje og vejbidrag.

I en helattens radioudsendelse om tro og overtro medvirkede flyvechefen *P. Stig-Nielsen* ('40).

Afdelingschef *Frederik Raben-Levetzau* ('49) skriver i *Berlingske Tidende* i anledning af 150 årsdagen for slaget ved Waterloo en kronik: »Historien om et nederlag«.

Direktør *Torben Schur* (V '44) er blevet medindehaver af Nordens største emballagevirksomhed, der ligger i Horsens (Karton og Plastic).

25.-6. Kontreadmiral *Pontoppidan* ankommer til Herlufsholm i helikopter og nedlægger en krans ved Herluf Trolles sarkofag i anledning af 400 årsdagen for admiral Herluf Trolles død.

10.-7. Tidligere ambassadør i Leopoldville *Janus Paludan* ('38) er beordret at forrette tjeneste som viceudenrigsråd i Udenrigsministeriets politisk-juridiske afdeling.

I tidsskriftet *Vi Samariter* har professor dr. med. *Mogens An-*

dreassen ('29) skrevet om sikkerhedsseler og givet lægeråd til bilisterne; samme emne har M. A. også behandlet i TV.

Direktør *Chr. Saugman* ('13) fratræder som formand i Groserer-Societetets komité.

I naturfredningsdiskussionen deltager universitetslektor *Viggo Forchammer* ('95), direktør *Hilmar Ødum* ('17), forfatteren *Carl Haxthausen* ('19) og professor *Billeskov Jansen* ('26).

Direktør *Chr. Saugman* ('13) har fået tildelt kommandørdekorationen af den belgiske Kroneorden.

11.-7. Ninka har i *Politiken* et helsides interview, der har overskriften: Besøg hos Klintholms driftige godsejer, hofjægmester *Carl Christian Scavenius* (R '32), der runder sin 50 årsdag (6.-8.) som landmand, campingchef, hotel- og skovejjer, krovært, restauratør, husvært og KDAK-formand.

Sagfører *Kroaeger Jensen* ('47) i Skive er fra d. 15. juni blevet ansat som amtsfuldmægtig i Ålborg.

Skuespilleren *Mads Peter Neumann* ('58) var instruktør ved Århusstudenternes TV-udsendelse af deres revy 65.

14.-7. i Teheran fejrer *Ulf Blach* ('49), *I. Hedegaard* (52), *P. Balslev Jørgensen* ('53), *Ulrik Lehmann* ('64) samt diplene *Jan Lehmann* (III gs), *Christian de Jonquies* (I gta), *Henrik de Jonquies* (I gs) Herluf Trolles halvårs fødselsdag.

19.-7. 65. Under overskriften: Undskyld, hr. dommer, fortælles fra Maribo om en tyv, der har knust ruden i hoveddøren til dommer *Chr. Jensens* ('17) lejlighed, men derefter opgivet at bryde ind; muligvis har han fået øje på dørskiltet efter at have knust ruden; og er blevet betænkelig.

Knut Peter Synnæstvedt ('48) er tiltrådt som direktør for aktieselskabet Nykøbing F. Bryghus.

Organist *Mogens Melby* ('48) afholder i august 65 fire koncerter i Kristkirken i Tønder.

Tivolis grundlægger *Georg Carstensen* nævnes som den første udgiver af et skoleblad; hans blad *Minerva* udkom første gang i 1828. G. C., der var født i 1812, kom på Herlufsholm i 1830, men gik ud allerede i 1831.

22.-7. Læge *Ove Høegh-Guldberg* ('24), Snaptun, interviewes i TV om praktiserende læger og speciallæger.

24.-7. Overlæge *K. H. Køster* ('27), Bispebjerg, interviewes i TV om standardisering på sygehuse.

28.-7. Arkitekt *Ulrik Plesner* ('49), Ceylon, interviewes i *Politiken* af *Henrik Sten Møller*.

Universitetsadjunkt *Torben Monberg* ('48), hvis felt er kultur sociologi, har fået forlænget sit adjunktur.

Erhvervs- og turistchef i Nyborg, *Søren Hempel-Jørgensen* (M 53) er udpeget som turistsekretær for Region Fyn.

10.-8. Professor *Børge Diderichsen* ('24) er en af talerne på Båring Højskole, hvor kristendomskundskab i skolen drøftes mellem religionslærere og præster.

11.-8. Hidtil værende sognepræst for Egersund menighed, og residierende kapellan i Broager menighed i Haderslev Stift *Thomas Hee Andersen* ('46) er udnævnt til sognepræst i Vordingborg købstad.

14.-8. Komponisten *Jan Maegaard* ('44) er nu i sine radioudsendelser nået til: Dansemusik i renaissanceen.

15.-8. Fhv. kredslæge, dr. med. *Lorenz Carl Stage* ('14) er blevet R. af D.

Den 16. juni samledes 14 herlovianere plus 12 dertil hørende damer til en meget vellykket 10 års jubilæumsfest hos læge, fru Groth. *Claus Ahnfeldt-Møllerups* morsomme sang fra studentergildet på Tranekær gjorde igen stor lykke. 8 af holdet, der er på 27, opholdt sig i udlandet, kunne ikke deltage.

16.-8. Lektor *N. Chr. Uunding* ('86) bliver 98 år.

Direktør *Henning Friis* ('30) foreslår i ingeniørsammenslutningens blad, at alle voksne bør have et uddannelsesår midt i livet. Den 28.-8. taler H. F. i radioen om Irland: Paradoxernes land.

Den 21. august 1965 er direktør, dr. phil. *Hilmar Agerlin Ødum* ('17) blevet nyvalgt som formand for Naturfredningsrådet.

Den landsretssagfører *Thure Håkon Krarup* ('31), Vejle, meddelte antagelse til at deltage i udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved retterne i Vejle m. v. er den 3. juni 1965 forlænget for tiden indtil den 15. juni 1975.

Dommerfuldmægtig *Georg Oskar Brunn* ('38), Vejle, er fra 1. august 1965 konstitueret som dommer i Vestre Landsret.

25.-8. Christian greve Danneskjold-Samsøe (III 30) viste i TV sin film om guldgravere i Nordfinland.

1.-9. Prorektor, professor *Billeskov Jansen* ('26) holdt talen ved 3646 studenters immatrikulation ved Københavns Universitet.

2.-9. På 154-årsdagen for brygger J. C. Jacobsens fødsel, tildelede Den almindelige danske Lægeforening, læge *Ove Høegh-Guldberg* ('24), Snaptun ved Horsens, Carlsbergs Mindelegat for brygger J. C. Jacobsen. Legatet gives til en praktiserende læge, som i særlig grad har gjort sig fortjent, og som ved sin etik og sin personlighed står som et mønster for sin kolleger.

Komponisten *Jan Maegaard* ('44) skal i 4 udsendelser for gymnasiet i september og oktober gennemgå Carl Nielsens instrumentalmusik.

4.-9. Årets rundskuehus er tegnet af arkitekterne *Paul Ammentorp* ('42) og *Per Haubroe*.

Ved De samarbejdende Menighedsbørnehavers 50 års jubilæum var det navn, der oftest blev nævnt, læge *Richard Kjer Petersens* ('91), den dynamiske Vesterbro-læge, der med sine sociale skildringer fra de dengang virkelig nødlidende bydele specielt appellerede til den kristne samvittighed.

5.-9. Skuespilleren *Mads-Peter Neumann* ('58) debuterer som instruktør på Comedie-huset i Århus med stykket: En kvinde er en straf.

Lærer *Per Hvalkof* ('55) er blevet udnævnt til F. N. observatør i Palæstina.

Arkitekt *Henning Gjørup* ('45) er udnævnt til stadsarkitekt i Luleå.

Digteren *Sven Holm* ('58) debuterer som romanforfatter med bogen: »Fra den nederste himmel«, en musikalsk politisk roman.

Skovrider *Torkil Nielsen* ('52) er fra 1. oktober ansat som skovrider på Svenstrup gods ved Borup.

Cand. jur. *Jan Trier* ('58) er udnævnt til advokatfuldmægtig i Vejle.

Fire af årets studenter: Svend-Jørgen Heineke, Torben Lassen, Vilhelm Urban Pedersen og Eivind Sveinbjørnsson har været på feriarbejde i kibbutz. Det var meget varmt og der måtte arbejdes hårdt.

8.-9. Ved Akts. Randers Rebslaaeri's 125 års jubilæum modtog formanden, landsretssagfører *Jacob Bogh* ('29), på bestyrelsens vegne, gratulanterne; blandt gæsterne sås generallæge *Mogens Winge* ('26) og frue.

10.-9. Fire af arbejderne tillidsmænd på B. og W. var på studiebesøg hos godsejer Castenskjold på Hjørbygård og hos godsejer Erik Dinesen (V 45) på Kragerupgård.

11.-9. I Ribe indvies den restaurerede Qudensgård til museumsbrug; museets leder er antikvar *Mogens Benckard* ('48).

Tue Ritzau ('50) tilrettelagde TV-udsendelsen: Gådefuldt på røde sider.

19.-9. I Politiken har *Nils-Erik Ceplitis* ('65) et indlæg under overskriften En beat kommentar og i samme nummer skriver *Carl baron Haxthausen* ('19) om hønsejagt.

Den 26. september 1965 har fg. overlæge, dr. med. *Stig Jar-num* ('44) fået tildelt et beløb af »Kong Christian X's Fond« til gennemførelse af undersøgelser vedrørende malabsorptionsyndromer.

I Berlingske Tidendes kroniker den 15. september og den 6. oktober 1965 har mag. art. *Jan Maegaard* ('44) skrevet om hhv. »Et modeshow for den ny musik« og »Kunstværket, der truer sig selv«.

Politifuldmægtig, cand. jur. *Hans Jørgen Agger* ('45) er pr. 15. april 1965 beordret til at forrette tjeneste som politiadvokat i København.

Kaptajn *Jens-Vilhelm Tietze* ('51) er i november 1965 blevet udnævnt til major i hæren.

Cand. jur. *Poul Martin Høeg Hampsted* (IV '51) er blevet ansat som sekretær i Indenrigsministeriet.

Cand. polit. *Klaus Groth* ('55) er den 4. november 1965 blevet indvalgt i et af planlægningsrådet for den højere uddannelse nedsat underudvalg, der skal undersøge behovet og mulighederne for at opstille generelle kriterier for de betingelser, som en studerende ved indskrivning til et universitet eller en højere lærestanstalt må opfylde for at kunne gennemføre uddannelsen.

I Jyllands-Posten skrev cand. mag. *Jacob Peter Mynster* ('55) den 4. august 1965 kronikken »Om ægteskabelige kødhoveder«. Narkoselæge ved Bornholms Centralsygehus *Jørgen Crüger* ('46) er indstillet til den ledige stilling som narkoseoverlæge ved det danske undervisningshospital i Leopoldville.

Major *J. A. N. Suenon* (R 38) er udnævnt til FN-observatør, og rejste den 29.-9. til Kashmir.

1.-10. I radioen medvirkede *Steen Holkenov* ('56) med sin kvartet i den musikalske udsendelse: »Månen er på mode«.

2.-10. Filminstruktør *Tue Ritzau* ('50) var producer i TV-udsendelsen: Kostskolemiljøet, en montage med meninger for og imod — fra Herlufsholm.

7.-10. Viceudenrigsråd *Janus A. V. Paludan* ('38) er af kong Olav blevet udnævnt til kommandør, med stjerne, af St. Olavsordenen.

11.-10. 1. reservelæge ved Rigshospitalet, dr. med. *Stig Jar-num* ('44) er udnævnt til assisterende overlæge ved hospitalets medicinske afdeling.

12.-10. Vicekontorchef i magistratens 1. afdeling, cand. jur. *Poul Adam Tvede* ('40) er udnævnt til kontorchef.

14.-10. Generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) holdt festtalen ved Foreningen Nordens Glostrup afdelings 20 års fødselsdag.

Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) er deltager i det største kirurg møde i verden, som finder sted i The American College of Surgeons i Atlantic City.

Adjunkt *Per Engell Christensen* ('50), Hjørring, har af tipsmidlerne fået stipendium til en studierejse.

I forbindelse med indvielsen af I.B.M. på Danmarks tekniske Højskole i Lyngby har licentiat, civilingeniør *Ole Immanuel Franksen* udgivet en udmærket bog. Fra kugleramme til elektronregnemaskine, det er data om databehandling.

28.-10. Civilingeniør *Jørn Jensen* ('44) får den nystiftede Elektropris. Hans elegante måde at fodre elektronregnemaskinen på, er benyttet verden over og er berømt som Jensen-devisen.

30.-10. Direktøren for Jagt- og Skovbrugsmuseet i Hørsholm, dr. phil *Knud Paludan* ('27) er indstillet til medlem af Naturfredningsrådet.

3.-11. I en udsendelse om FAO's arbejde i kampen mod sulten bliver statskonsulent *H. J. Kristensen* ('39) interviewet i radioen om verdensfødevareprogrammet.

12.-11. Direktør, civilingeniør *Claus Køblers* ('37) firma Rockwood har besluttet at uddele en pris på 15.000 kr. til bekæmpelse af støj.

13.-11. Civilingeniør, lic. techn. *Ole Immanuel Franksen* ('50), Danmarks Tekniske Højskole, er som den første tildelt Lauritz Knudsens nyoprettede mindepris, LK-prisen, der er på 25.900 kr.

Civilingeniør Franksen får prisen for sit arbejde med elektronregnemaskinens brug ved løsning af tekniske og teknisk-økonomiske problemer. Han har udformet et nyt system, hvorefter man kan give maskinen ordrer i det sprog, der bruges i det daglige arbejde.

Statskonsulent *H. J. Kristensen* ('39) er deltager i den delegation, der den 19. november rejser til FAO's kongres i Rom.

Civilingeniør *Jens Høgel* ('52) har igennem udenrigsministeriet fået stilling i Peru. I juni 65 forlod han patentbranchen for med sin familie at sejle til Peru, hvor han nu er professor på Universidad Nacional De San Cristobal de Huamanga i den lille isoleret beliggende bjergby Ayacucho. Han underviser i matematik og fysik og skal i de to år ansættelsen varer forestå oprettelsen af et akademi for elektroingeniører.

På den nye Kosangas-fabrik i Teheran er *Robert Storm* ('50) for nogen tid siden blevet afløst af *Poul Balslev-Jørgensen* ('53) som kommerciel leder. I november 1965 tiltræder civilingeniør *Peter Resen-Steenstrup* ('53) som teknisk direktør for en periode på mindst 2 år.

Cand. scient. *Sven E. Harming* ('58) er ansat som amanuensis ved K. U.s kemiske laboratorium I fra 1. september.

Landsretssagfører *Jørgen Aage Strobel* ('43) er indtrådt i bestyrelsen for Eloy Hansen A/S, Frederiksberg.

21.-11. Godsejer, major af reserven *C. C. Scavenius* (R 32) leder en delegation af danske og norske reserveofficerer, der var indbudt af det tyske forsvarsministerium til en orienteringstur i Slesvig-Holsten.

23.-11. Generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) er blevet medlem af den nordiske bogkomité, der skal udvælge »månedens nordiske forfatter«.

Sven Holm ('58) var blandt de fire forfattere, der mødtes i TV med deres kritikere, desuden har Sv. H. skrevet en allegorisk historie: »De sammenvoksede præsidenter« i Søndagspolitiken.

Styrmænd *Peter Bencke* ('58) har taget skibsførereksamen ved Københavns Navigationskole.

Ved Københavns Universitets årsfest holdt profektor, professor, dr. phil. *Billeskov Jansen* ('26) en meget aktuel og inspireret forelæsnings om Georg Brandes og hans påstand om at Danmark traditionelt er 40 år bagefter det øvrige Europa i kulturel henseende, en påstand B. J. ikke kunne give G. B. medhold i.

Andreas P. Rohde (VI 18) er fratrukket som direktør for A/S Bryggeriet Vendila, Hjørring.

27.-11. Mag. art. *Torben Axel Monberg* ('48) er indtrådt i bestyrelsen for Farve- og Lakfabrikken S. Dyrup og Co. A/S.

Hans L. Finch (V 30) er fra 1. april 1966 udnævnt til direktør i Skandinavisk Tobakskompagni.

27.-11. Komediebal på skolen. II g spillede Holbergs Barselstuen, og gjorde det udmærket. Adjunkt Mads Nielsen var instruktør.

28.-11. Virus angreb på Herlufsholm; en voldsom mavetarminfektion (Roskildesyge, atomsyge el. lign.) nedlægger næsten halvdelen af diplene; da der var en teoretisk mulighed for, at epidemien skyldtes en madforgiftning tilkaldtes amtslæge *J. A. Jørgensen* ('16), Sorø, der sammen med stadsdyrlægen i Næstved gennemførte en bakteriologisk undersøgelse i køkkenet; alt fandtes her i tip-top orden; for alle der kender skolens særdeles dygtige og omsorgsfulde økonoma, frk. Jensen, var det også det resultat, man havde ventet.

Civilingeniør *Erik Esmark* ('31) er udnævnt til underdirektør i Frederiksberg kommunes tekniske forvaltning.

Landsretssagfører *J. Manzanti-Andersen* ('45) har i særtryk af Revision og Regnskabsvæsen nr. 9 og 10 skrevet om skatteretlige problemer i forbindelse med udenlandske foretagenders virksomhed her i landet og danske foretagenders virksomhed i udlandet.

3.-12. 65: Godsejer *E. Mourier* (V25), Brahetrolleborg, tolvmandsforeningens formand, indbyder Landbo- og Husmandsforeningerne til samarbejde for at befæste fordrageligheden og finde frem til et mere positivt samvirke.

I julebogskataloget 1965-66 var udbudt bøger af flg. herlovi-
anerforfattere: *Knud Hee Andersen* ('04), *Hilmar Ødum* ('17), *Carl Haxthausen* ('19), *Billeskov Jansen* ('26), *Arne Grum-Schwensen* ('36) og *Sven Holm* ('58).

29.-12. 65 anmeldes amanuensis *Niels Thomsens* ('49) bog: Partipressen.

Flyvechef *Peter Stig-Nielsen* ('40) er fra 15.-1. 66 blevet chef for SAS-stationen i Beirut.

Licentiat, civilingeniør *Preben Blichert-Toft* ('49) er på University of Notre Dame, Indiana, i færd med en undersøgelse af de sjældne jordarters kernespektre.

29.-12. 65: Professor *Mogens Andreassen* ('29) fik sammen med overlæge *Kjeld Værnet*, forsikringsselskabet Codans jubilæumsgave på 100.000 kroner. Beløbet vil blive anvendt til videnskabelig forskning i forbindelse med trafikulykkerne og deres følger.

29.-12. 65: Komponisten *Jan Maegaard* ('44) præsenterede i radioen Anton Weberns Mindekoncerten i Salzburg.

Afdelingsleder, magister *Klaus Ferdinand* ('44) har af Carlsbergfonden fået 20.000 kr. for at sikre Forhistorisk Museum i Århus, nogle etnografiske samlinger som er købt på en ekspedition til Afghanistan og Persien.

31.-12. *Steen Holkenovs* ('56) orkester var med i radioen i programmer: Vi danser ind i 1966.

Sognepræst *Thomas Hee Andersen* ('46), Vordingborg, taler Trollemorgen i kirken, medens direktør, konsul *S. E. Smith* ('25) er Herloviensamfundets repræsentant i kirken og ved Trolleballet.

NYFØDTE

2.-6.-65. Fru *Birgit Raben-Levetzau*, f. *Jerichow*, gift med afdelingschef *Frederik R.-L.* ('49), har fået en datter.

Fru *Lena Schmidt*, f. *Ejbye-Ernst*, gift med civilingeniør *Karsten Schmidt* ('58) har fået en søn.

Fru *Lisa Jermiin* f. *Fiorini*, gift med reklamekonsulent *Thomas Eenbus Jermiin* ('59) har fået en søn.

EKSAMINER

Poul Martin Høeg Hampstead (IV '51), *H. H. Leschley* ('58) og *P. Varming* ('59) har alle bestået juridisk embedseksamen ved K. U.

Mads Jarnum ('54) har bestået lægevidenskabelig embedseksamen ved Å. U.

FORLOVELSE

Stud. med. *Marianne Salicath*, datter af orlogskaptajn *A. W. A. S.*, er blevet forlovet med adjutant hos forsvarschefen, kaptajn ved Gardehusarregimentet *Jens-Vilhelm Tietze* ('51).

Stud. jur. *Vibeke Frydlund*, datter af direktør, civilingeniør *P. F. Holte*, er blevet forlovet med stud. mag. *Søren Kaas Andersen* ('55).

Frk. *Helen W:son Johnson*, datter af afdøde revisor *Osborne W. J.*, Stockholm, er blevet forlovet med distriktschef *Per Halberg* ('57).

Diplomkorrespondent *Brita Saxén*, datter af *P. Saxén*, Åbo i Finland, er blevet forlovet med cand. jur. *H. H. Leschly* ('58), søn af generalmajor *N. E. Leschly* (IV '25).

Sygeplejerske, frk. *Ingrid Gyldenkærne*, der tidligere har været Dame på Herlufsholm, er blevet forlovet med proprietær *Niels Bønløkke*, Boelsgård pr. Brovst.

BRYLLUP

Frk. *Lise Raff*, datter af direktør *Ove Raff*, er viet til seminarieadjunkt *Sten Rasmussen* ('54), Holbæk.

Frk. *Bettina Castenskiold-Benzon* er viet til *Peter Alexi Conradt Eberlin* (II '53).

Stud. med. *Esther Mau* er viet til stud. silv. *Jens Hage* ('57), søn af læge *Kjeld Hage* ('22).

Stud. mag. *Helle Odderskov*, datter af overlærer *O.*, er viet til stud. scient. pol. *Christian Oldenburg* ('63).

Stud. med. *Anne Bundgaard Rasmussen*, datter af havearkitekt *H. R.*, Allerslev, er viet til stud. med. *Peter Barner-Rasmussen* ('62).

Generalkonsulinde *Anne-Lise Them*, f. *Bräckmann*, er viet til skovridder *Nis Lorenzen*, Herlufsholm.

31.-7. TV-speakeren *Hanne Sommer* er viet til redaktør, cand. theol. *Kaj Dorph-Petersen* ('43).

Sygeplejeelev, frk. *Karen Margrethe Hansen* er viet til civilingeniør *Kaj Lykke Sørensen* ('58).

Stud. mag. *Ingeborg Øst Larsen*, datter af rektor *Hans W. Larsen*, Hillerød, er viet til cand. mag. *Peter Secher Springborg* ('55).

Frk. *Susanne Glad*, datter af direktør *Carl Chr. Glad* er viet til *Jens Hüttermeyer* ('60).

Frk. *Anne-Margrethe Graessler*, datter af korthorchef i Arbejdsministeriet *Herbert G.*, er viet til styrmænd *Peter Bencke* ('58).

RUNDE FØDSELSDAGE

31.-5.-80. Professor, dr. techn. *P. M. Frandsen* ('98) 85 år.

3.-6.-90. Fhv. forstander *Eiler Forchhammer* ('09) 75 år.

14.-6.-90. Forpagter, cand. jur. *Kaj Rudolf Dahl* ('09) 75 år.

13.-6.-95. Dommer *Helge Friis Jespersen* ('14) 70 år.

16.-6.-95. Direktør, landsretssagfører *Christian Saugman* ('13) 70 år.

23.-7.-05. Direktør *Niels H. Lou*, U.S.A., 60 år.

28.-7.-90. Generalkonsul, direktør *Carl F. Glad* ('09) 75 år.

14.-9.-95. Læge *Kaj Struckmann* ('14) 70 år.

1.-10.-90. Fhv. civildommer *Svend Arffmann* ('08) 75 år.

6.-10.-05. Overlæge *Georg Constantin Brun* ('23) 60 år.

16.-10.-85. Tidligere forstander for Herlufsholm *Ernst Greve Moltke* ('03) 80 år.

19.-11. Direktør, civilingeniør *Peter Hartmann* (VII 31), Hedehusene, 50 år.

8.-12. 65 fhv. dommer *Holger Kejser-Nielsen* ('04), Hillerød, 80 år.

29.-12. 65 brygmester, Maitre de Plaisir og cand. pils. *Kaj Leschly* ('25), Århus, 60 år.

DØDE

Siegfred lensgreve Raben-Levetzau (IV '07).

12.-5.-65. Kammerherre *Jørgen Dinesen* ('14).

21.-5.-65. Frimenighedspræst *Svend Krøigaard* ('14).

4.-5.-65. *James Ulph greve Hamilton* (III '34).

22.-7.-65. Godsejer *Wenzel Ollendorff* ('17).

22.-7.-65. Generaløjntnant *Tage Andersen* ('17).

10.-8. Forfatteren *Aage Heinberg* (VI 12).

11.-8. Direktør *Just Lunning* ('29).

29.-8. Prokurist *Niels Manzanti-Andersen* ('46).

(Nekrolog følger i næste nr.).

38.-8.-65. fhv. telegrafbestyrer *Axel Carstens* ('00).

31.-8.-65. Redaktør *Jens Peter Junggreen Laur* ('10).

26.-9.-65. fhv. ekspeditionssekretær, cand. jur. *Frederik Valdemar Karlsborg* ('07).

20.-10. Sognepræst *Helmer Mørch* ('21).

MEDLEMSKONTINGENTET

Bestyrelsens kommentar

Efter opfordring på den sidste generalforsamling har bestyrelsen drøftet spørgsmålet om en ny ændring af § 4 i Herlovianersamfundets love, paragraffen om medlemsbidrag.

Den er senest ændret i 1958 og pålægger herefter bestyrelsen på hvert års generalforsamling at komme med forslag til kontingenter for det følgende kalenderår. Generalforsamlingen skal holdes i marts, og en vedtagelse får derfor ikke virkning, før nytår er passeret.

Bestyrelsens forslagsret er imidlertid begrænset, idet § 4, stk. 1, fastsætter rammer for medlemsbidraget: mindst 6 kr. og højst 8 kr. for de 8 yngste årgange, mindst 15 kr. og højst 20 kr. for alle andre medlemmer og mindst 300 kr. én gang for alle. Den sidste størrelse har ringe interesse, og bestemmelsen i § 4, stk. 3, om, at det »som hidtil« er tilladt at betale frivillige bidrag ud over det ordinære, spiller heller ikke nogen stor rolle.

Så vidt vides, har lovene altid fastsat et mindstebeløb for årskontingentet og en-gang-for-alle bidrag. I en legendarisk fortid kunne man nøjes med 2 kr. om året og senere med 4 kr., men dengang var der heller ikke noget som svarede til »Herlovianeren«. I 1931 gik mindstebeløbet op til 5 kr., og i 1948 blev dette beløb det mindste for de 8 yngste årgange, medens mindstebeløbet for de ældre blev 10 kr. Engangsbidraget steg fra 100 til 200 kr. I 1958 kom så den gældende formulering, hvorom man kan se i »Herlovianeren« nr. 1 og 2 for 1958 og nr. 1 for 1959.

I de seneste år har årskontingentet været:

For året 1960 henholdsvis 6 kr. og 15 kr.

For året 1961 henholdsvis 7 kr. og 17 kr.

For året 1962 henholdsvis 7 kr. og 17 kr.

For året 1963 henholdsvis 7 kr. og 17 kr.

For året 1964 henholdsvis 7 kr. og 20 kr.

For året 1965 henholdsvis 7 kr. og 20 kr.

For året 1966 henholdsvis 7 kr. og 20 kr.

For årene 1961-1965 har det været en forudsætning, at henholdsvis 1 og 2 kr. af hvert bidrag skulle være til rådighed til udgifter, som medgik til at markere Herlufsholms 400 års jubilæum. Markeringen gav sig udslag i bogen »Herlufsholm i 400 år — en række billeder«, men det er for tidligt at sige noget om, hvorledes den økonomiske side af sagen stiller sig.

Allerede ved første behandling af den sidste lovændring tvivlede *Gottlieb* ('20) på, at de foreslåede rammer kunne holde ret længe. På generalforsamlingen i 1962 foreslog *Bankov* ('29), at kontingentet blev sat i vejret under henvisning til de stadig stigende priser, og både på generalforsamlingerne i 1964 og 1965 er der stillet forslag om forhøjelse ud over de lovbestemte rammer. Sidste gang lovede bestyrelsen at overveje sagen.

En ting står fast, nemlig at en fravigelse af rammerne kræver en lovændring og altså tidligst kan få virkning fra

og med året 1967. Noget andet er, om medlemmerne ønsker at gå ind for en ændring. Skal den være effektiv, bør den gå ud på, at det årlige kontingent fastsættes på hvert års ordinære generalforsamling efter forslag fra bestyrelsen. Det vil være rimeligt at bevare sondringen mellem de 8 yngste årgange og de ældre.

En sådan ændring kan forekomme meget radikal, fordi den giver stor magt til den erfaringsmæssigt lille kreds af medlemmer, som kommer til generalforsamlingerne. Hertil kan vel nok bemærkes, at en ansvarsbevidst bestyrelse ikke vil komme med forslag, som står i misforhold til Herlovianersamfundets behov; men så kan man stille spørgsmålet, om bestyrelsen skal kunne overstemmes af generalforsamlingens flertal. Betyder det nedskæring af forslaget, er risikoen for de øvrige medlemmer minimal. Kan det føre til en forhøjelse af forslaget, kunne man tænke sig en vetoet for bestyrelsen.

Lovenes § 12 har en bestemmelse om urafstemning, som kunne tænkes anvendt, således at bestyrelsens veto udskød beslutningen til urafstemning. Men denne vej er trang og dyr.

I mere end 100 år har lovene opereret med et mindstebeløb. Det var overladt til den enkelte, om han ville betale mere. Det sidste gælder endnu og foreslås under alle omstændigheder bevaret. Herved bliver en årlig vedtagelse fortsat en undergrænse, om end kortvarig, og det kan komme til at virke som en anakronisme, hvis der stadig står en undergrænse i lovene.

Udviklingen på dette område spejler gennem næsten 100 år en rolig samfundsøkonomi, men vi ved alle, at dens tid er omme — i hvert fald for den fremtid vi kan overse. Derfor vil det være hensigtsmæssigt i hvert fald at fjerne den lovbestemte overgrænse. Det er ikke meningen, at Herlovianersamfundet skal samle formue ad denne vej, men blot have mulighed for at dække dagens udgifter.

Hermed er spørgsmålet fra generalforsamlingerne stillet til debat, og bestyrelsens medlemmer modtager gerne henvendelser — helst skriftlige — fra vore kammerater. Bestyrelsen er for tiden:

Professor Flemming Tolstrup ('24), Strandvej 132, Hellerup (formand).

Direktør Poul Bang (IV '22), Hartmannsvej 9 a, Hellerup (næstformand).

Landsretssagfører Jørgen Damgaard ('34), Købmagergade 55, København K. (kasserer).

Direktør Per Seidenfaden (R '31), Norgesmindevej 11, Hellerup.

Chefredaktør Kaj Dorph-Petersen ('43), Gutenberghus, Vognmagergade 11, København K.

Civilingeniør Klaus Aarup ('51), c/o Knud Lindberg A/S, Islevalvej 200, Brønshøj.

Stud. med. Jes Olesen ('60), Egmont Kollegiet, Nørre Allé 75, København Ø. (sekretær).

TAGE ANDERSEN in memoriam

Så sad vi da atter ved en gammel klassekammerats kiste, mens orglet bruste og uniformer og ordner strålede og lyste i Garnisonskirken. Det var jo en stor mand, der stedtes til den evige hvile. Men for os, hans gamle klassekammerater, var det dog slet og ret »Tans«, som vi viste den sidste ære. Medens præsten talte om storheden i liv og gerning, gled mine tanker tilbage til den dag i juli 1911, da jeg første gang så Tage Andersen. Det var på Højskolehjemmet i Næstved, hvor vore fædre havde slået sig ned for at følge optagelsesprøven på Herlufsholm. Da den var vel overstået, sagde Tans' fader, der var en ret lille mand af militært tilsnit og løjtnant i reserven: »Hvorledes vil I nu klare jer overfor de større kammerater«. Tans, der modsat undertegnede var rask og dristig, svarede: »Vi giver dem nogen på tuden«. Det imponerede mig meget og siden hen i hele skoletiden imponerede han os mange gange. Jeg har aldrig set ham slås, men hans dristighed var hans bedste forsvar. Han turde protestere, når noget krænkede hans ære. Jeg husker, at vi til en kotillon skulle være et grønlænderpar siddende ved en

snehytte — vi var begge af grønlandsk udseende med sort hår og mørke øjne — men han ville under ingen omstændigheder være kvinden, for hun skulle bære sin anorak og skindbukser direkte på den nøgne krop. Jeg ser ham som kompagnifører for 3. deling i skolens korps under »general« Boas. Han tog det meget alvorligt, modsat flere andre, der nærmest tog det som ren morskab. Han var god mod de mindre disciple på skolen. Han var — også efter skoletiden — en virkelig ven overfor en gammel kammerat, hvem lykken ikke havde stået bi.

Tans var ikke dygtig til sprog, men til matematik og naturfag, hvor han fik bedste karakter til sin studentereksamen. Han var en myreflittig ung officerselev, og når det gik ham så godt, var han til en vis grad sin egen lykkes smed. Hans valgsprog på ridderskjoldet »lykken følger den dristige« skal sikkert ses som et udtryk for det beskedne, men dog beslutsomme i hans karakter.

Æret være hans minde.

K. J

Vi har givet en million væk.

Men vi bliver ved...

Den million som Herlufsholm-Fonden overdrog skolen ved jubilæumsfesten i maj, var ikke en afslutning. Det var en begyndelse. Siden har fonden skænket skolen et filmanlæg, og nu vil vi gerne gå videre med en form for støtte, der af mange, gamle herlovianere betragtes som fondens vigtigste opgave: *oprettelse og sikring af fripladser*.

Den 14. januar 1966 var det 450 år siden Herluf Trolle blev født. I den anledning agter Herlufsholm-Fonden af sine renteindtægter — uden indhug i kapitalen — at stille et beløb til rådighed for Herlufsholm, til brug for en række hele (eller dobbelt så mange halve) fripladser. Det er meningen, at de dipole, som modtager en af disse hele eller halve fripladser, skal kunne nyde den deres skoletid ud.

Hidtil har spørgsmålet betalingsevne aldrig været afgørende for om en dreng kunne komme på Herlufsholm eller ej. Dette er noget af dét ved vores skole, som vi kan være glædest for og stoltest over. Men det er ikke en selvfølge, at denne smukke tilstand kan vare. De gamle legatkapitaller falder i værdi, dipelantallet stiger. Der trænges til mange nye fripladser. Der er med andre ord brug for mange penge. Fripladser er et af de punkter, hvor skolens ledelse og gamle herlovianere er absolut enige. Vi i fondens bestyrelse er overbevist om, at mange

gamle herlovianere ønsker at støtte Herlufsholms fripladser — ikke blot sikring af de gamle, men oprettelse af nye — med kontante bidrag. Det er en af Herlufsholms allerfornemste sider, ja måske den allervigtigste, vi dermed investerer i.

En hel friplads koster i øjeblikket godt 6000 kr. om året. Det er 20×300 kr. Eller 6×1000. Det kan gøres på mange måder. I denne sammenhæng vil vi gerne fortælle om et andet bidrag til fonden:

Ved *Niels Mazanti-Andersens* ('46) tragiske død i august, bad hans forældre og broder om, at de som havde tænkt at sende blomster til hans bære i stedet ville sende et bidrag til Herlufsholm-Fonden. Fra hans familie, venner og kammerater, kolleger og forretningsforbindelser indkom der, til hans mindre, over 12.000 kr.

Herlufsholm-Fondens bestyrelse.

Bidrag til Herlufsholm-Fonden kan sendes på følgende måder:

Herlufsholm-Fondens giro: 3775 ved Klaus Aarup, Knud Lindberg A/S, Islevdalvej 200, Brønshøj.

Herlufsholm-Fondens bank: Københavns Handelsbank, Gammeltorv afdeling, konto 668 551 (alle Handelsbankens filialer kan benyttes).

Eller pr. check til Klaus Aarup, nævnt ovenfor.

Husk Herlovianer-frokosterne den første tirsdag hver måned kl. 12 på Grand Café, Kgs. Nytorv.

Ansvarhavende redaktør: Kaj Dorph-Petersen, Havarthivej 3, Holte. Tlf. 42 20 25. Kontor: CE 1925. Redaktør for Personalia: Lektor V. Borelli-Møller, Madvigsgallé 6, København V. Tlf. VE 3347. Bladets ekspedition: Lrs. Jørgen Damgaard, Købmagergade 55, København K. Tlf. CE 1830. Østsjællands Folkeblads Bogtrykkeri A/S, Køge.

Afleveret til postvæsenet den